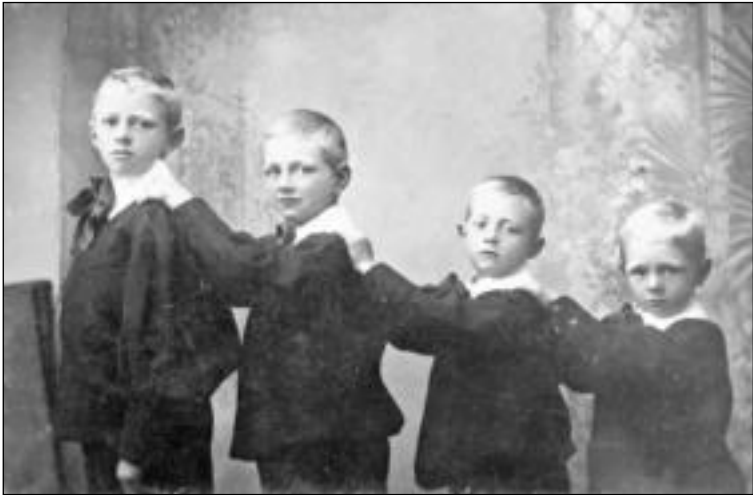

S/S Godthaab í stórisinum. Seinni var skipið kent í Føroyum sum Hvítabjørn

Synirnir hjá Amaliu og Grønlands Johan: **F.v.** Villi, Kis, Guttorm og Olaf

Ísfjall vóru gerandisdagur hjá føroyingum í Grønlandi. Henda myndin er úr bókinu Vildtet og Jagten í Sydgrønland

her til (frá Jakobshavn), saa er det, at han er blevet roligere. Tak for Slæden og Hvalpene til Drengene. De have kun været under Tag, mens de have spist. Allerede i Gaar Aftes solgte Vilhelm (sonurin) 5 Kugler (af den slags Fangerne bruge) til Kis (beiggjan) paa den Betingelse, at han fik lov til at køre med den nye Slæde. Kis betragter sig nemlig som Enehersker over den...

Den er blevet gal igen ved, at Pastor Wagner har rippet op i den gamle Historie. Vi anbefalede ham at lade være.

Kære Poul. Prøv paa at holde dig rolig. Det er det eneste at gøre for Sørensens Gjærninger og Ord maa til sidst dømme ham.

Lev vel og mange Hilsener og Tak fra Drengene og din Hengivne Søster Amalie

Prestarnir hava bitist!

Sørensen og Wagner eru tveir prestar, sum eru óvinir. Beiggin Rasmus Müller skrivar tann 22. 4 1899 úr Holsteinsborg til Poul: Der verserer det Rygte mellem Grønlænderne, at Præsterne ved Jakobshavn havde været oppe at slaas, og at den ene havde bidt et Stykke Kjød af den andens Kind.

Det maa forresten være muntre Tilstande oppe hos Dig, to præster der slaas paa Næverne er jo et gemytligt Syn og til stor Opbyggelse for Menigheden! Det maa være en rigtig rar og behagelig Mand, den samme Sørensen! Han gjorde dengang nærmest indtryk paa mig af at være en sølle Bondefjog, omtrent som et skaldet Lammehoved. Forøvrigt synes jeg ikke, at du skulde lade den Sag sætte dig graa Haar i Hovedet. Det er den

sandelig ikke Værd. Bedst er det selvfølgelig at kunne leve i Fred, men skal der være Krig eller Chikane, saa kan du jo chikanere de to Herrer mere end dobbelt saa meget, som de kunde gjøre ved dig – hvis du gider nedlade dig dertil og ikke foretrækker at behandle dem med kold Foragt, som maaske er et endnu kraftigere Vaaben.

Jeg maa imidlertid indrømme, at hvis du er som i yngre Dage, ligger dette ikke rigtig for dig, dertil er du for hidsig anlagt. Efter min Erfaring staar man sig altid bedst ved at holde Sortkjolerne paa Afstand, og saa kan du jo egentlig være glad over, at du har ikke mere med den Karl at bestille, uden hvad Forretninger (Pengeudbetaling) angaar, og saa er det dig, som har Overtaget. Hvis jeg har forstaaet Sagen rigtig, kan du være sikker paa, at den gode Hr. Sørensen faar sig en alvorlig Røffel hjemmefra om ikke mere, saa vidt jeg kan se.

Man kan leve og endog udmærket uden at have noget med Præst eller Læge at gøre, hvilket jeg selv er et Bevis for. Ja, jeg vover endog at paastaa, at man leve bedst og roligst uden dem, thi de, især Præsterne have en stor Tilbøjelighed til at blande dem i Sager, der ikke vedkommer dem, saafremt de ikke fra Begyndelsen bliver vist indenfor deres rette Grænser.

Ólíkir brøður

Rasmus og Poul tykjast at hava verið ólíkir brøður. Her skal verða endurgivið brot úr sama brævi frá Rasmussi, sum vísir, hvussu ymiskir teir vóru. Rasmus var føddur í 1853 og Poul í 1862, so Rasmus tykist at hava kent seg sum ein stórabeiggja fyri Poul, sum tað sæst í hesum broti:

“At du ikke gider fortsætte det begyndte Smaaskjænderi er en mere fornuftig Beslutning, end jeg havde ventet mig af dig, og jeg vil i den Retning følge dit Eksempel. Forøvrigt burde du vide, at naar jeg har gjort Vrøvl (maaske lovlig meget,) saa har det ikke været fordi, jeg har villet fornærme dig eller har noget imod dig, men kun fordi, at jeg som din ældre Broder mener at have en vis Ret til at sige Dig Sandheden eller i alt Fald min Mening, selv om denne (hvilket ofte er Tilfældet) er ilde hørt. Det kan heller ikke Nytte Dig at ville spille fornærmet eller “firtin”. Det øver aldeles ikke nogen Indvirkning paa mig, dertil er jeg alt for Tykhudet. Er der noget, jeg ikke synes om, saa gjør jeg Vrøvl, saa kan du gjøre Gjengæld. Jeg

Villi í latin sum grønlendingur

kan godt taale at høre det. For øvrigt tror jeg, at du vilde have godt af, om du kunde se lidt lysere paa livet og ikke maa optage ethvert Ord som en personlig Fornærmelse eller Sigtelse. Hermed nok om den Sag.

Framvegis trupulleikar við prestunum

Egedesminde 26. Marts 1899

Kære Svoger Det var en “grausame Salbe”. Enten maa Hr. Sørensen Betragte sig som Enehersker over Grønland eller ogsaa maa Manden lide af Storhedsvanvid. Vi blev helt Forskrækkede, da Pastor Wagner pludselig stod inde i Stuen og efter længe at have hikket efter Vejret fortalte os, at nu havde Sørensen gjort ham helt umulig her i Landet. Jeg foreslog saa, at den Umulighed vist maatte ligge noget fjernt endnu, og efterhaanden blev han saa noget roligere og kunde forklare Sagen. Du mener, at nu maa der gøres noget. Skurkens Forhold overfor dig, saavel som Pastor Wagner, berettiger til den kraftigste Reaktion og kan jeg gjøre noget, som jeg for Gud og Menneske kan forsvare til Uskadeliggørelse af Sørensens Nederdrægtigheder, saa skal jeg ikke holde mig tilbage. Den Maade, han har behandlet fru Wagner paa, er jo Skandaløs, og kan der paa nogen Maade kommes ham til Livs i saa Henseende vilde det være en Velgjerning mod Menneskeheden.

Pastor Wagner var helt oprørt ven Ankomsten hertil. Vi har nu paa bedste Maade forsøgt at berolige hans Følelser, trøstet ham med Umuligheden af, at Sørensens Bagvaskelser og infame Opførsel kan finde noget Medhold hjemme, og jeg har

efter Noder skjældt Sørensen ud og hjulpet Wagner med Skrivelser til Ministeriet og givet ham alle forlangte Erklæringer baade for Inspektoratet og mig Personlig.

I det hele taget tror jeg ikke Pastor Wagner har fjerneste Grund til at være ængstelig for Sørensens Skriverier.

At Wagner er kommet nogenlunde til Rolighed vil du kunde forstaa af, at han bliver her en dag længere end beregnet.

Hvad dine egne besværinger med Sørensen angaar, da ved du jo selv, at jeg intet kan gjøre saa længe der ingen officiel Klage foreligger, helst bilagt med positive Beviser. Nu rejser jo Bæstet hjem, og jeg skal gjøre mit til, at hans Uhumskheder bliver stillet i rette belysning...

Din hengivne Johan Joensen

Mánaðar gomul deyðsboð

Poul og Amalia áttu eina systir í Danmark, sum æt Sigrid Maria, fødd 1857. Hon var gift við einum skógriddara Sørensen. Hon doyði á barsilssong um hetta mundi, og hetta fær Poul boð um frá Petru (systirini) og Jens Olsen

Thorshavn 14. Feb. 1899

Kære Poul Til den tidligere Række af Dødsfald er der endnu ét. Din Søster døde i Barselsseng i Oktober. Man kommer uvilkaarligt til at spørge, hvorfor saa mange skulde rykkes bort i en Familie i saa kort Tid, og det synes som, at Styrelsen har været meget haard. Søren (beiggin) og jeg fik Lejlighed til at se Sigrid i September. Vi tog en Sviptur ned og op igen med samme Skib.

Petra og jeg har tilbudt at tage et eller to af Børnene, og det samme tilbud har Søren gjort ham. Men han siger, at han kan ikke afse nogen af dem. Det yngste lever ogsaa.

Jeg skal huske at sende dig en Dunk Sild, naar der gaar Skib direkte til Jakobshavn. Vinteren her har hidtil været temmelig haard, saa vi venter et godt og mildt Foraar.

De engelske Fiskedampere har gjort god Fangst hele Vinteren saavel med Langline som Trawl tæt ved Land og igjennem Fjordene. Endelig for et par Uger siden fik vi en af Marinens Kanonbaade til at beskytte vore Kyster.

Gamle Lisbeth, der laa til Sengs ½ Aars Tid og led

